

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

25 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Mocanu Mihail XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.05.2021 – 28.10.2021;

Instanța de apel: 21.12.2021 – 02.03.2022;

Instanța de recurs: 26.05.2022– 25.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 28 octombrie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Mocanu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.*

Acțiunea civilă înaintată de către partea acuzării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Mocanu Mihail, pe 30 martie 2021, la aproximativ ora 03:00, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus automobilul de model „Mercedes” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul local din s. Hănăseni r-nul Cantemir, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art.10 pct. 2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: *„Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”,* precum și cerințele art.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia: *„Conducătorului de vehicul îi*

este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, ca ulterior după ce a fost stopat de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică, existând suficiente temeiuri de a presupune, că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcoolscopie la aparatul de model DRAGER ALCOTEST 6810 testarea cu nr.3467 din 30 martie 2021 s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,68 mg/1, ceea ce conform art.134¹² Cod penal, corespunde stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept că*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care este în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mocanu Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, calificarea acțiunilor inculpatului nu s-a contest, deoarece instanța corect a apreciat și încadrat acțiunile acestuia și a acceptat cererea de examinare a cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, însă critică sentința instanței de fond în latura penală și în latura civilă.

A relevat procurorul că, instanța de fond la aplicarea pedepsei penale în privința lui Mocanu Mihail nu a ținut cont de faptul că potrivit materialelor cauzei penale inculpatul anterior sa aflat în conflict cu legea penală și anume anterior acesta a fost condamnat prin: Sentința Judecătorei Cantemir din 19 martie 2014 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și prin sentința Judecătorei Cahul sediul Central din 23 iunie 2020 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar conform art.90 Cod penal i-a suspendată condiționat executarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani.

Procurorul a conchis că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, în perioada de probațiune ce i-a fost stabilită prin Sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 23 iunie 2020 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

În consecință s-a stabilit că, anterior inculpatul Mocanu Mihail a săvârșit infracțiuni pentru care i-a fost aplicată pedeapsa penală sub formă de închisoare cu suspendare condiționată și muncă neremunerată în folosul comunității, însă consideră că pedeapsa penală respectivă nu și-a atins scopul, deoarece inculpatul nu s-a reeducat.

Având în vedere cele relatate, procurorul a considerat că inculpatul Mocanu

Mihail conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, urmează a fi apreciat ca o persoană compromițătoare, deoarece a săvârșit o nouă infracțiune intenționată după condamnările anterioare, acesta a demonstrat că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării, nefiind realizat scopul pedepsei penale aplicate anterior.

Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art.61 din Codul penal.

Respectiv, corectarea și reeducarea inculpatului Mocanu Mihail este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate.

A mai remarcat procurorul că, nu este de acord cu refuzul instanței de judecată de a aplica inculpatului Mocanu Mihail pedeapsa prin prisma art.85 Cod penal, invocând că nu au existat careva temeuri de a respinge solicitarea acuzatorului de stat și a Biroului de Probațiune Cantemir ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa prin prisma art.85 alin.(1) Cod penal.

La fel, a considerat că, instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatului Mocanu Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 30, 19 lei, precum că de către procuror nu au fost dovedite, nefiind anexate careva acte doveditoare (bonuri, facturi fiscale), din care ar rezulta cuantumul cheltuielilor judiciare invocate, motivând că, potrivit materialelor cauzei penale la fila dosarului 12 se atestă prezența unui certificat eliberat de către INSP al IGP al MAI în care se indică că INSP, certifică cheltuielile suportate la constatarea faptului stării de ebrietate cu aplicarea alcooltestului „Drager” în sumă de 30,19 lei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 martie 2022, a fost admis din alte motive apelul declarat, casată integral sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a încetat procesul penal în privința inculpatului Mocanu Mihail, acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, ceea ce a dus la pronunțarea unei sentințe distorsionate de la soluția corectă, fiind omise circumstanțele care înlătură răspunderea penală a inculpatului Mocanu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță eronat a aplicat legea, soldată cu judecarea eronată a cauzei, ceea ce determină necesitatea casării integrale a sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri.

În contextul celor sus relatate, instanța de apel a reiterat că, sarcina probei

revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

Prin urmare, probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici nu au fost audiate suplimentar persoanele audiate în cadrul urmăririi penale, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri, iar la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului au fost puse probele administrate în faza urmăririi penale, așa cum inculpatul și avocatul acestuia nu au solicitat administrarea de noi probe.

Astfel, instanța de apel a notat că, sentința pronunțată de instanța de fond trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea sentinței pronunțate cu Legea.

Nemotivarea ca o omisiune esențială apare ca un viciu de procedură, deoarece formează impresia că, instanța de prim nivel nu a pătruns în esența argumentelor invocate de apărare, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns corespunzător la toate motivele invocate de către părți.

La fel, instanța de apel a conchis că, sentința primei instanțe a fost emisă cu încălcarea prevederilor art.art.384 alin.(3), 391 alin.(1), pct. 6), 394 alin.(4) Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Astfel, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În cazurile prevăzute de art.391 Cod de procedură penală- partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

În consecință, instanța de apel a statuat că, motivarea insuficientă efectuată de instanța de prim nivel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa sentința atacată, cu încetarea procesul penal în privința inculpatului Mocanu Mihail, acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹, alin.(1) Cod penal, în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

În continuare, instanța de apel a punctat raționamentele care au determinat-o să conchidă asupra dispunerii încetării procesului penal.

Totodată, a considerat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate și cercetate în ședința primei instanțe, or, nu a ținut cont de probele stabilite la caz, potrivit cărora se atestă în mod vădit alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului Mocanu Mihail.

De asemenea, a fost incorect apreciat procesul-verbal cu privire la înlăturarea de la conducerea vehiculului, întocmit la data de 30 martie 2021 de către organul de constatare în privința lui Mocanu Mihail, din conținutul căruia se desprinde că, reprezentantul organului de constatare, la data de 30 martie 2021, l-a înlăturat de la

conducerea vehiculului pe Mocanu Mihail, fiind constatate temeiuri suficiente că el se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool.

Mai mult, instanța de apel a conchis faptul că circumstanțele cauzei penale vizate impuneau cercetarea tuturor aspectelor acesteia, inclusiv și respectarea tuturor prevederilor normative de principiu ale legislației procesuale naționale. Însă, prin sentința pronunțată în privința lui Mocanu Mihail la data de 28 octombrie 2021 prima instanță a purces la aprecierea probelor sub aspectul confirmării sau nu a vinovăției inculpatului Mocanu Mihail și soluționării chestiunilor specificate la art.385, alin.(1) Cod de procedură penală, în timp ce existau circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului Mocanu Mihail.

În sinteza celor relatate, s-a stabilit că, înaintarea învinuirii a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or calitatea de bănuț în privința lui Mocanu Mihail expirase de drept la data de 09 aprilie 2021 (procesul-verbal privind înlăturarea de la conducerea vehiculului din 30 martie 2021), iar prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 30 aprilie 2021, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

Or, potrivit cazului din speță, calitatea de bănuț a lui Mocanu Mihail se impunea a fi calculată din momentul emiterii procesului verbal privind înlăturarea de la conducerea vehiculului din 30 martie 2021 și nu din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț la data de 08 aprilie 2021, așa cum potrivit art.63 alin.(2), pct.2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate– mai mult de 10 zile.

Deci, din 30 martie 2021, când Mocanu Mihail a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, și până la 09 aprilie 2021, inclusiv– organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe Mocanu Mihail de sub urmărire penală sau să-i fie înaintată învinuirea.

Cât privește cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 30,19 lei de la inculpatul Mocanu Mihail, suportate pentru efectuarea alcooltestului, instanța de apel a considerat necesar de a o respinge, ca fiind neîntemeiată, or, potrivit art.229, alin.(1) Cod de procedură penală „cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului”.

5. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale menționează că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece aceasta trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Astfel, procurorul nu este de acord cu argumentele instanței de apel și consideră că, decizia este neîntemeiată deoarece, materialele dosarului au atestat că, reprezentantul organului de constatare, la data de 30 martie 2021, l-a înlăturat de la conducerea vehiculului pe Mocanu Mihail (prin procesul-verbal privind

înlăturarea de la conducerea vehiculului din 30 martie 2021), fiind constatate temeiuri suficiente că el se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool.

Din prevederile legale, procurorul conchide că, măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică de judecătorul de instrucție la demersul motivat al procurorului, iar organul de constatare ridică permisul de conducere până la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție, adică până când factorul de decizie abilitat prin lege va decide aplicarea sau neaplicarea acestei măsuri preventive.

Acțiunea organului constatator de ridicare a permisului de conducere la momentul constatării pretinsei fapte ilicite, nu poate fi interpretată ca fiind o măsură preventivă or, aplicarea acesteia o decide judecătorul de instrucție. Până la adoptarea încheierii de către judecătorul de instrucție, această acțiune nu are semnificația unei măsuri preventive.

Astfel, procurorul opinează că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei penale, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Din textul recursului declarat, rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de pct.6), alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Criticile autorului recursului, în esență, se referă la faptul că, instanța de apel a adoptat soluția de încetarea a procesului penal, fără o apreciere corespunzătoare a prevederile art.391 pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând aceste critici expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită.

În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul că, instanța de apel pentru a ajunge la soluția de încetare

a procesului penal, a indicat că agentul constatator pe 30 martie 2021 prin procesul-verbal de înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport i-a aplicat inculpatului măsura preventivă neprivativă de libertate prevăzută de art.175 alin.(3) lit. b¹) Cod de procedură penală.

Așadar, calitatea de bănuit a lui Mocanu Mihail i-a fost atribuită pe 30 martie 2021, iar potrivit art.63 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală în privința inculpatului în perioada de după 10 aprilie 2021 sunt lovite de nulitate.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală „ [...] *măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel*” în sensul norme juridice pre citate rezidă că înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport de către agentul constatator se efectuează numai după pornirea urmăririi penale.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră de a puncta într-un mod sintetic dar foarte esențial că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, se face o distincție între *etapa pornirii procesului penal și etapa pornirii urmăririi penale*, ambele având particularități proprii.

Astfel, pentru a face lumină în speța dedusă judecâți este de subliniat că teza I din art.1 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că - *procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni*.

De asemenea, conform art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 Cod de procedură penală dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, *începerea urmăririi penale* în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

În acest sens, Colegiul penal lărgit observă că, toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 30 de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului.

Astfel, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmăririi penale, acestea se rezumă la constatarea faptei infracționale (*in rem*), însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in personam*).

În continuarea acestei succesiuni de idei, Colegiul penal lărgit conchide că urmărirea penală a fost dispusă pe 06 aprilie 2021 (*f.d.I Vol. I*), iar inculpatul Mocanu Mihail a fost înlăturat de la conducerea vehiculului pe 30 martie

2021(*f.d.13 Vol. I*) prin urmare, nu putem vorbi despre aplicarea măsurii de constrângere în sensul prevederilor art.art.175 alin.(3) lit. b¹) și 182¹ Cod de procedură penală, deoarece contravin prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală.

Totodată, în vederea fundamentării acestei concluzii este de menționat că, potrivit constricției logic-juridice a normelor procesul penale, Mocanu Mihail nu putea fi recunoscut în calitate de bănuț potrivit prevederilor art.63 Cod de procedură penală, înainte de a fi dispusă începerea urmăririi penale.

De altfel, se impune de a fi precizat că, în acord cu art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuț poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu Codul de procedură penală, asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Sub aspectul celor indicate, Colegiul penal lărgit notează că, prerogativele organului de constatare specificate la art.273 Cod de procedură penală nu-1 împuternicesc de a emite ordonanțe în sfera aplicării măsurilor preventive.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de înlăturarea de la conducerea vehiculului, agentul constatatator Marian Ilia a făcut trimitere la prevederile art.art.432 lit. c) și 438 alin.(1) lit. a) Cod contravențional (*f.d.13 Vol. I*).

Deci, la înlăturarea lui Mocanu Mihail de la conducerea vehiculului, agentul constatatator s-a condus de prevederile de la (capitolul V) Cod contravențional și nu de reglementările de la art.art.175 alin.(3) lit. b¹) și 182¹ Cod de procedură penală, după cum invocă apărarea.

Având în vedere aceste considerente, Colegiul penal lărgit relevă că, instanța de apel nefondat a constatat că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 08 aprilie 2021 a generat nerespectarea prevederilor procedurale de către organul de urmărire penală.

Această ordonanță a fost dispusă în termeni legali, fiind aplicată în interesul lui Mocanu Mihail pentru apărarea acestuia, dobândind drepturi suplimentare reglementate de art.64 Cod de procedură penală (să știe de ce este bănuț, să fie audiat în prezența apărătorului, să ceară recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală ș.a.).

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit reiterează că, în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlătore erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură

penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 martie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Mocanu Mihail XXXXX*, dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 01 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie